

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
pe 10 cor.; pe 1 lună 2 cor.
pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Anunțurile nu se napotăz

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancate nu se
primesc.

Curentul anti-transilvănean.

VI.

Până aci deocamdată curentul anti-transilvănean. De la șapte secesse, până la un vot al Camerei. Nu vom analiza întreaga scară de porniri, manifestate în diferite forme, nici nu vom răspunde la toate obiecțiunile, căci n'are nici un înțeles să ne perdem calmitatea din cauza r. Am anticipat doar' din capul cului, că asemenea curente numai în epoca de decadență a simțului național se pot naște. Și n'avem un motiv de-a crede, că această epocă nu va înceta și ea. Noi o înțelegem tocmai ca să fie cunoscută ca reacțiunea împotriva ei să se nască, cât mai îngrabă, dacă nu de îndată, cel puțin din partea noastră.

Socotim, că nici pe departe n'am înțeles încă acolo, încât să facem o analiză completă, ce anume ne vor primi reciproc. Nici pe departe suntem sluiți să ridicăm glas pușnic de protestațiune în contra unui curent de persecuțiune desigur temerară. Credem că e un simptom, urt, dar' trecător.

Dar' totuși e necesar, ca să spunem câteva vorbe aceluia, care conduce curentul, și pe urmă să spunem câteva concludiuni practice asupra noi, — căci în ori-ce rău zace și învătătură.

Am văzut că trei sunt elementele care merg în fruntea acestui curent național.

Cei mai înverșunați sunt străinii, și vedem în Transilvăneni o forță pușnică a românismului și în consecință la slăbirea acestei forțe.

Pentru-ca acești străini să vază, și să sunt legăturile noastre cu frații Români, — îi poftim să deschidă ușa neamului nostru. Să se oprească apoi la pagina pe care este scrisă în zădărnicele lui George Lazăr. Aici străinii vor vedea, că rolul lor în România încetat atunci, când George Lazăr scria asupra dascălului grec Veniamin de la Schitu-Magureanu. Duchul naționalismului atunci a fost isgonit și nu va mai reinvia, ori cât s'ar încerca rămașițele lui Veniamin.

Și mai îndrumăm pe acești străini a arunca o căutătură în istoria războaielor române și vor vedea, pentru că Asachi făcea călătoriile lungi prin țară; pentru ce aducea pe înaintea lui Ardeleni — „acest vecinic război mijloc“, cum îi zice în „Chestia și stămintul“, — ca să „împănese“ și el țara-Românească.

Și invităm mai departe pe neamul lui Veniamin, cari astăzi, grație războaielor din țeară, au voie să scrie din nou la adresa noastră, — să citească cel puțin scrisoarea lui Eliade-duculescu către Românii din Brussa și să vadă clar, ce deosebire este între un român și între d'alde Papamihalopulos; vor vedea — desigur nu fără scârșnirea

dinților — că puternice și indisolubile sunt legăturile între noi și frații noștri mai mari, — chiar și fără a mai lua de basă legătura elementară de sânge, care ea singură ar trebui să fie suficientă pentru a curma odată pentru totdeauna păcătoasele agresiuni ale străinilor.

Atât pentru străini.

În cât pentru aceia dintre adevărații Români, cari, în lipsă de aventură națională și de concentrare a intereselor spre o pornire mai bună, s'au dat pe partea străinilor, ne permitem a crede, că sunt seduși, sunt pe o cale rătăcită, dela care trebuie să se întoarcă. Conștiința unității noastre este un sfânt patrimoniu, ce ni-a rămas dela părinții noștri și e cu neputință ca ea să nu readucă pe Români din regat la datoria de-a respecta acest patrimoniu. Suntem optimiști în privința aceasta, căci nu ne vine a crede, ca cei ce acum câți-va ani ne strigau „Osana!“ pe stradele Bucureștiului, să rotească acum cu deplină conștiință și convingere: „Restigniți-l...“ O mică și severă cenzură a vorbelor și a pornirilor numai și socotim, că Românii de bine trebuie să revină la o altă atitudine, prin care nu vor mai răni și ei corpul națiunii, destul de rănită de hordele străine.

Rămâne acum al treilea element înregimentat în serviciul acestui curent. El este alcătuit de politicienii de întâia și de a doua mână, cari au dat colorit politic curentului.

Este prea evident, — lucru ce l'a indicat și dl Ciurcu în Camera din București — că propunerea pentru înlesnire a recunoașterii Ardelenilor a căzut jertfă politice nefericite de a subordona interesele naționale politice externe a României. Și trist este că sub același guvern, vedem al doilea caz concret, — primul fiind soluția afacerii dela Brașov.

Noi am arătat mai sus, că ideea unității noastre culturale și naționale nu poate stingheri întru nimic politica externă a României, dacă aceea e condusă de mâni puternice. Raporturile de reciprocitate dintre noi și frații din regat nu sunt și nu pot fi de natură politică, — lucru cunoscut în întreaga Europă. Nimeni până acum nu s'a opus decît dezvoltării unitare a sentimentelor noastre naționale sau culturale, în direcția istoricește stabilită.

Este un simplu iperzel din partea aceluia politician, cari din motive de ordine politică superioară, preconizează teorii, cari jertfesc interesele mari ale neamului, și acest iperzel e detestabil, când teoriile se pun chiar în practică și când cu ele nu se tinde la altceva, decât la întărirea unui guvern slab, sau a unui partid doritor de putere.

Chestiunea națională și culturală este a Românilor de pretutindeni.

Noi nu ne amestecăm în politica fraților din regat, precum nici ei n'au ce căuta în țara noastră, decât cel mult prin sfaturi binevoitoare, atunci când le cerem. Dar, când e vorba de

lucruri comune, de naționalism și cultură, aici fie-care își are drepturi și îndatoriri egale. Și prin urmare ne zace în drept a cere încetarea unei politici nenaționale a fraților noștri, care se manifestă în curentul anti-transilvănean, — curent ce ne sgudue adănc situația de aici.

Acesta e răspunsul nostru în principiu.

Reichsrathul amănat. Cu data de 24 Martie n. se telegrafează: Ministrul-president Körber a înștiințat acum pe presidentul ambelor camere ale Reichsrathului, că din însărcinarea Majestații Sale, începând din 25 l. c. Reichsrathul este amănat — pe timp nehotărât.

Foarte bine...

Luăm spre cunoștință răspunsul — ori cum s'îl numim — ce organul d-lor Coroianu-Răduș ne dă în numărul deli 11/24 Martie.

Regretăm însă, că iubiiții noștri confrăți cad în greșeala pe care ni o împuță nouă: vin adică eară cu chestia alegerii de episcop de astă vară, care, slavă Domnului, a fost lămurită îndestul. La tot cazul, d-nii Coroianu și Răduș au mai puțin dreptul să ceară socoteală și să critice ceea-ce face un sinod gr. oriental român, compus din reprezentanții eparchiei aleși pe temeiul legii.

Peste tot: confrății repețesc vechile acuze ori formulează altele năntemeiate. Astfel, pentru a ne dovedi inconsecuenți, scriu că noi am fi scos din Sinod pe dl I. Balez, ear acum luptăm împreună... da, desigur luptăm pentru a stărpi un sistem de al cărui rău ne-am plâns un pătrar de veac, mai mult în „Tribuna“ însă, pe când actualii sei patroni habar n'aveam de jertfe naționale, nici de cele ce se petrec în diecesa Aradului.

Cât despre declarația, că d-lor lasă ca să judece istoria asupra chestiilor sulate de amicul nostru Eugen Brote, recunoaștem că e comod așa. Vorba e, că până la istorie am mai avut de zis și noi Românii cari trăim și peste cari dl Răduș a fost și se crede încă — president.

Și apoi, dacă scrieți:

„Noi ținem, că precum pungașul nu este chemat să critice onestitatea, sau lașul să țină conferență despre eroism: tot așa nici desertorul nu e chemat, — și noi ti denegăm dreptul, — de a face pe judecătorul în ce privește modul cum e purtată lupta din partea celor-ce credincioși rămași steagului, stau și astăzi în ploaia de gloanțe“...

cum se face, că dela crasă și până mai anul trecut, pentru a lovi în noi, v'ați folosit tot de scrisorile unui „pungaș“, „laș“ și „desertor“, căci după principiile noastre mai noue, aceste epitețe le hărăziți celor trecuți în țeară, între ei întâitul Aurel C. Popovici și ultimul decedatul G. Candrea ?!

Nu mai insistăm însă: avem toată considerația pentru cititorii noștri și credem, că și fără a replica noi confrăților sibiieni, cititorii lor ei înșiși se vor speria de ereziile naționale recente ale d-lor Coroianu și Răduș.

Din Dietă.

— Ședința dela 24 l. c. —

A fost o ședință din cele mai scurte, în care foarte repede s'a încheiat dezbaterile asupra bugetului justiției, rămânând ca azi, Luni, să se înceapă dezbaterile asupra bugetului ministeriului de honvezi.

La începutul ședinței s'au ales membrii în comisiunea pentru cuotă, și anume: contele Apponyi Albert, Buzáth Ferencz, contele Csáky Albin, Falk Miksa, Horánszky Nándor, Láng Lajos, Matkovics Sándor, Pulszky Agost, Tisza Kálmán și Tamasics Miklós.

După asta a urmat continuarea dezbaterii asupra bugetului justiției, la care cel dintâiu și pe larg a vorbit însuși ministrul resortului, Ploz Sándor. N'a spus vr'un mare program de acțiune, dar a căutat, întru cât a putut, să îndestulească partidele și pe „juristii“ antevorbitori ai camerei. Dintre momentele mai de interes ale vorbirii lui se accentuează în deosebi declarațiunea ministrului — față cu înțeleptele oratorilor — că sentințele curților cu jurați, dacă nu sunt cumva greșeli de formă, Curia nu le poate desface; ear dacă asta nu așa s'ar întâmpla, cum spune ministrul, atunci — zice — dînsul se va îngriji de asta pe calea legislativă.

După vorbirea ministrului a urmat dezbaterile speciale asupra bugetului, la care au luat parte deputații: Komjáthy Béla, Polónyi Géza, Bernáth Béla, Nagy Mihály, Molnár Béla și Tomcsányi László, cărora din nou li a răspuns ministrul Ploz și bugetul 'i-s'a primit neschimbat, atât în general, cât și în special.

DIN ROMANIA

P. S. Sa episcopul Popea al Caransebeșului a fost primit viu alaltăieri după-amează în audiență de M. Sa Regele. M. Sa s'a întreținut cu distinsul prelat aproape 1/4 de oră în modul cel mai afabil, întrebând despre starea bisericilor și școlilor române din Ungaria și despre subiectul pe care episcopul îl va trata în discursul său de la Academie.

Se știe, că P. S. Sa va vorbi despre marele metropolit Șaguna, al cărui prieten intim și credincios a fost în decurs de 30 de ani.

Recepțiunea P. S. Sale la Academie va avea loc probabil azi, Luni. Ședința va fi prezidată de M. Sa Regele.

P. S. Sa a fost Vineri la Marchisul Pallavicini, ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei, care 'i-a înapoiat alaltăieri visita. P. S. a mai primit visita metropolitului primat și a mai tuturor membrilor Academiei.

Din Bucovina.

Intrunirea Dietei. Ca în toate țările austriace, și Dieta provincială a Bucovinei este convocată și se întrunește azi, Luni, în capitala țării. „Patria“ spune, că sesiunea, din cauza sărbătorilor Paștilor, de astădată va fi de scurtă durată, dar va fi una din cele mai remarcabile sesiuni de până acum.

Deputații români din dieta Bucovinei și din Reichsrathul vienez sunt convocați tot pe azi (Luni) după ameză la Cernăuți în palatul țării, pentru a discuta asupra situației politice a Românilor bucovineni.

Un dascăl de sat — inspector școlar al țării. În „Patria”, numărul de Vineri, citim următoarele: Se menține cu insistență svonul, că faimosul Omelian Popowicz (Rutcan) va fi decretat zilele acestea inspector școlar al țării pentru toate școlile rutene, va să zică nu numai pentru cele populare, ci și pentru cele secundare. Astfel am ajuns și timpul, unde un dascăl devine superiorul nu numai al profesorilor cu studii academice, ci chiar și al directorilor dela licee. Domnul consilier Klausner, directorul liceului din Cernăuți, negreșit că nici n'a visat vreodată că va ajunge zilele a se închina unui atare superior. Nu se mire dl Klausner: Dacă un Iere-nijczuk e profesor universitar, de ce să nu devină un dascăl de sat inspector școlar al țării? Așa-i cursul vremii și poate peste scurt vom asista la sfârșirea dascălului din strana stângă a catedralei întru metropolit al de D-șeu binecuvântatei noastre dieceze. Mare deosebire n'ar urma în conducerea ei, însă cel puțin meritul ar trona pe toată linia vieții noastre publice. Va lipsi numai un președinte al țării adecuat, însă sperăm că peste Prut sunt destui scriitori cu două clase primare“.

Cloenire de trenuri. Miercuri după amezul la oarele 4 — scrie „Patria” — ajungând trenul de persoane în stația Fălcău, între Straja și Sădău (Bucovina) s'a ciocnit în niște vagoane de mărfuri cu atâta vehemență, încât mașinistul a rămas mort pe loc, ear focistul a fost opărit de vaporul cazanului explodat. Mașina și trei vagoane au fost total distruse. Accidentul se atribuie falsei schimbări a șinelor la intrarea trenului în gară.

Războiul buro-englez.

Se raportase peste Londra știrea, că guvernorul Milner al țării Capland ar fi început în Bloemfontein negocierii privitor la încheierea unei păci cu statul Oranje. După-cum se telegrafează din Bruxelles cu data 23 l. c. consulatul de acolo al Transvaalului combate și desminte știrea aceasta, accentuând că în Bloemfontein nu se găsește azi nici un politician al Oranjului, cu care guvernorul Caplandului ar putea să negocieze. Președintele Steyn cu guvernul seu petrece în orașul Kroonstad, unde nu se ocupă de cât exclusiv cu planul pentru continuarea războiului.

Tocmai acum Buriții și noaptea lucrează febril la întărirea Pretoriei, capitala Transvaalului. Ei sapă anume în jurul orașului șanturi adânci, îngrămădind totodată în capitala lor mulțime de alimente și municiuni, pentru-ca în chipul acesta Pretoria să poată înfrunta ori ce asediare, fie ea ori cât de îndelungată.

Cu datul 24 Martie se vestește din Viena, că Austro-Ungaria — la rugarea Transvaalului ca să intervină la Anglia pentru încheierea păcii, — a răspuns negativ.

Etată anume răspunsul ministrului de externe al monarhiei noastre:

„Austro-Ungaria ar dori mult, ca vărsării de sânge în Africa-sudică să 'i-se pună capăt și ca să se restabilească pacea; ea bucuros ar interveni pentru realizarea acestui scop. Acțiunea pentru intervenție însă numai atunci ar fi cu putință, dacă amândouă părți beligerante ar fi aplicate să primească mijlocirea păcii. Nefiind însă dată această condițiune, Austro-Ungaria nu poate îndeplini dorința republicelor sud-africane“.

Agenciei „Reuter“ 'i-se raportează din Kroonstad (Oranje):

„Guvernul Oranjului ține cu tărie la hotărîrea sa de a continua războiul. Trupe în mare număr sunt chemate sub arme.

Buriții sunt mai decît azi decît oricând pentru continuarea războiului. Președintele Steyn a dat o nouă proclamațiune, prin care provoacă pe Buriți să se supună convocării sub arme, nici de cum să nu se pună în ajutorul Englezilor și să nu depună armele decît numai siliți de extremă necesitate. Cel-ce vinovat se va face de nesocotirea acestei dispozițiuni, ca trădător de patrie va fi pedepsit cu cea mai mare asprime“.

Simpatia pentru Francezi.

Un istoric englez vorbind de statornicia poporului, zice undeva, că adagiul că poporul este schimbător în sentimente la sale, nu este aproape de loc adevărat; dar ceea ce este de remarcant în sentimentalitatea poporului este slăbiciunea pentru oamenii care nu 'i merită iubirea.

Observarea acestui istoric se găsește aplicabilă mai ales la poporul român. Acest popor amestecă în simpatia și admirația sa nobilele figuri ale unor voievozi ca Radu Negru, Mircea, Ștefan, Mihai, Tudor Vladimirescu cu figuri de rînd inferioare din punct de vedere mai ales moral. Ei cântă în dulcea sa poezie cu aceeași dragoste pe eroii săi naționali și războaiele care au mântuit adesea existența religiei și a neamului nostru întreg, după cum cântă și luptele din mijlocul codrilor între tâlhari și poteră.

Dar nu numai pentru individualități își arată dra ostea poporul nostru în mod așa de nepotrivit, ei și pentru popoare întregi. Astfel un strat al poporului nostru

are mare dragoste pentru Ruși; alt strat al său are o vie simpatie pentru Francezi.

Rușii sunt însă cei mai de temut vrășmași ai neamului nostru, ai existenței noastre naționale; Francezii sunt aliații Rușilor. Totuși stratul nostru social, care iubeste pe Ruși, a continuat și continuă să-i iubescă cu toate calamitățile ce n-au venit pe cap din partea lor. Ni-au călcat țara Rușii, după 1829 și ne au tratat cu cruzime: Români însă tot 'i au iubit. Ni-au răpit o parte din țară la 1812: Români însă tot 'i au pășirat iubire. Ni-au răpit la 1878 o parte din țară: Români însă tot 'i au păstrat iubire Rușilor.

Celalalt strat, cel cu iubirea pentru Francezi, a păstrat o simpatie nealterată pentru acest popor, cu toate că din partea am avut atâtea rele de suferit. Însăși bunurile ce se zice că ne vin dela Francezi sunt pe nedrept atribuite bunei lor voințe față de noi. Dacă Francezii și anume împăratul Napoleon III ne-a ajutat la unire, a făcut-o în poșta Austria, pe care voia să o slăbească, nu pentru că ne iubia pe noi. Ca o dovadă indiscutabilă despre aceasta este, că același împărat voia să ne sacrificie Austriei la 1868. Totuși noi, după aceasta, când Germanii s'erbau victoria lor asupra Francezilor, ni am arătat simpatia pentru Francezi, spărgînd geamurile la sala banchetului și expunîndu-ne la răzburarea Germanilor.

La 1878 la Berlin, când Germania era pentru noi, reprezentantul francez, Waddington, a fost contra noastră la toate discuțiile și susținea să încetăm pe toți O. R. și din țeară. Barrère, strănepotul unui miserabil din timpul revoluției franceze, a stăruit și a isbutit să ne nedreptățească la discuția chestiunii Dunărei și, acum, în ori ce împrejurare guvernul francez ne trimite adrese și note diplomatice, în care se adresează la noi cu același dispreț, cu care se adresa acum 60 de ani, când eram o țară vasală: pe când Germania care este un stat cu mult mai puternic ca Franța, ne tratează cu multă bunăvoință. Etată cum răspunde acel popor, care nu merită de cât ăra noastră, — la copilărească noastră iubire.

Ce fel, suntem noi un câine, care deși bătut și batjocorit totuși linge mâna celui care-l isbește și se gudură pe lângă cei care-l batjocoresc!

Și Francezii nici nu mai pot impune prin vre-o valoare a lor! Francezii de azi sunt emulii demni ai Grecilor moderni: ei sunt o nație de advocați, care au acum în țeara noastră doi demni reprezentanți: pe antrenorul Hailer și pe avocatul Poincaré. Ceea ce a eșit la suprafața nației franceze din deseile sgudării sociale sunt gunoarele panamisti sunt conducătorii soartei Francezei în aceste vremuri. Și noi să avem dragoste de câine filii pentru această nație!

Profesorii! Vouă vă rămâne sarcina să sădiți alte sentimente în inima elevilor vostri. Voi să arătați viitorilor cetățeni români, că Francezii și Rușii sunt vrășmași, ear nu amici ai neamului nostru.

Ear întru cât privește pe cei vârstnici, că de puțină minte vor să văză și să înțeleagă rusinea, vor să fie de sentimente să păstreze Franța de acum înainte. (România Jună)

Din Austria.

În conferența de împăcare, ținută trecută, delegații Cehilor au adresat prim-ministrului Körber un memoriu provocându-l: sau să-și spună clar la înțeles intențiunea ce o are cu privire la introducerea limbii cehe ca limbă oficială în administrarea internă a țării, sau să se retragă din conferența de împăcare, ca fiind cu totul superfluă.

Prim-ministrul Körber a răspuns că gata să reintroducă cu plăcere limba cehă în drepturile avute ca limbă oficială, dacă dau garanții, că prin asta pacea va fi stabilită în țeară. În detalii însă nu intra.

Declarația făcută a mulțumit pe cehi și pe feudali, și nici din partea Germanilor nu s'au ridicat proteste în coarta conferenței.

Tot în conferența de Jol au ales două subcomisiuni, și s'au discutat mai multe chestii, în care, afară de ce s'a ajuns la deplină înțelegere. Peșe se arată multă prevenire și conciliantă față de toate părțile. Prim-ministrul Körber a exprimat dorința și speranța, că conferența va ajunge la înțelegere și cu privire la alte puncte de divergență, și a promis să-și continue lucrările.

După o știre mai nouă, Cehii nu învinuesc foarte aspru pe delegații tineri ai conferenței de împăcare, pentru că aceștia au primit ca basă pentru discuțiile viitoare — propunerea făcută de către Franța de sfacerea demarcării teritoriilor folosirea limbii.

Două zile din urmă guvernorul austriac, contele Coudenhove, a petrecut în Viena, unde a avut să se înțeleagă cu ministrul-președinte Körber pentru stabilirea programului de lucrare a Dietei cehice și a intrunit azi la Praga.

NOUȚĂ

Arad, 26 Martie

Primul-ministru al României despre luptele naționale. Ziarul maghiar reproduce, după cele scrise de el, o convorbire, pe care dl R. Tacuzino, primul-ministru al României, a avut-o cu un publicist vieneseș. Tre altele, după-ce spune că R. Tacuzino nu se amestecă în afacerile politice ale nici unui stat și că „afacerea

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

O seară de Crăciun.

— Novellă. —
De Svedezul

Alfred Hedenstyerna.

Era în ajunul Crăciunului; bătrânul bade Ramsjoholm nu mai știa ce să facă de bucurie: venise acasă singurul seu fiu.

— Dar' ești sigură, Malvino, că soba din odaia băiatului nu afumă?

— Da, iubitul meu Pontius, și pot să-ți spun, că odaia e caldă chiar: de trei zile o în călzim într'una.

— Clanța de la ușă e în bună stare?

— Da, lăcătușul a vizitat toate; ear' acum a dres și cutia de la masă, să umble mai ușor.

— Malvino, ați pută să duceți în camera lui și oglinda ce a rămas de la fiertata noastră mătușă Cristina. Numai de-astă odaia o să fie mai amicală.

— Da, scumpe Pontius... Chiar și covoarele, chibritelnița și farfuriuara pentru cenușa de țigări,—toate, dar' toate sunt noue. Am pregătit un cuib drăgălaș, plăcut...

E o săptămână deja, de când între cei doi soți se urma asemenea conversație despre primirea „băiatului“.

„Băiatul“ chiar înainte Crăciunului făcuse doctoratul în filosofie. Adevărat, bătrânul baron zicea, că asemenea predicat nu se potrivește înainte numelui unui nobil, nici nu convine o ocupațiune ca aceasta pentru un „băiat“ din casa bună... Îndeosebi cei din familia sa, întotdeauna și-au avut locul lor distins la curtea regală ori ocupau vre-o dignitate înaltă în țeară; ear' acum mai la urmă, de când averea li-a scăzut în mod simțitor, erau funcționari înalți prin provincie. Să se ocupe însă cu știință, zeu, nici unuia dintre ei nu 'i-a trăsnet prin minte... Dar, în fine, sfînte D-zeule, dacă „băiatul“ a vrut cu orice preț...

De altmîntreli „băiatul“ prin nimic n'a sporit grijile bătrânului. Studiile le-a trecut în chipul cel mai regulat, de ștregării a stat departe, și — ceea-ce e lucru mare — la universitate se ajungea cu banii ce-'i trimitea tatăl seu... „Tunete și trăsnete! nu e dar' nici o patimă în băiat?... Cine a mai văzut astfel de odrasle nobile?... Ba da, de sigur „băiatul“ are pasiuni — se mîngăia bătrânul baron, — numai că se știe stăpîni... Își iubește cu mult mai tare părinții, decît să-'i poată supăra prin ceva“.

Băiatul e acum earăși între dîșii. A sosit, palid la față, dar cu certificate excelente și cu diplomă în buzunar. A și plecat îndată să vîneze în pădure, însoțit de

Stella și Waldmann.

— „Nu s'a întors încă tînărul baron?“ întreba la fiecare cinci minute bătrânul baron, pentru-că totdeauna își înfîtuia fiul: „baron“.

O slăbiciune aceasta moștenită de la tatăl-seu, bărbat modest și amabil, dar' care tot nu se putea stăpîni să nu privească cu mîndrie pe „nenobili“.

— Carin, ian vezi, nu vine dl doctor? întreba d-na baronesă, căreia li mai plăcea ca acest predicat să 'i-l dea „băiatului“. Etată de ce: 'l-a căștigat învățînd, o însușire pe care mama zicea că fiul ei de la dînsa a moștenit-o.

Baronul doctor întăria, ceea ce făcuse pe tatăl seu să iee o grămadă din țigările cele mai bune și să plece în camera „baronului“.

Găsi odaia într'o disordine tătărăască. Pe jos haine și cămăși una peste alta; în mijlocul patului era cel mai frumos „bon jour“, așa-'i zicea bătrânul gherochului ne-gru... Băiatul poate că, neglijent cum e, a uitat să-'i iee pînă și portmoneul cu dînsul?... Nu, nu 'l-a uitat, îl va fi pus în tunica sa de vînațoare. Câte-va hărți tot au rămas în buzunarul din lăuntru al gherochului... Ei, unchiașule baron, nu 'ți-e rusine să scoțezi prin hainele fiului tîu?... De sigur că se rusioa. Ce era să facă însă?... Nu se utea altfel, îl interesa tot ce privia pe băiatul seu.

Serisorii! A, etată una, slovă scă... Ce naiba, la urma urmelor tot nu va fi așa nevinovat cum se arată? Oare ce cuprinde?... Serisul nu ar fi vorba despre o relațiune ordinată roșind de neșaz și rusine:

Scumpul meu Malcolm!

„Nu-'ți faci idee, cât mă bucur sești, tu „doctor“ iubit al meu. Îți mesc din suflet pentru epistola ta Tremur însă când mă gîndesc, că te bești tatălui tîu despre relația noastră bătrânul baron, nu mă îndoesc, o bucur cut, dar' cum tu însuși spui, totuși luptat cu el. A, nici nu mă mir că Eu, dragă Malcolm, sunt atât de pe lângă tine... Nu te mîhn, scumpe, dacă îți mărturisesc, că zeu, sufer, du-mă că tu numai implorînd, vei ai tîi să mă primească între dîșii...“

„Adese sunt cu adevărat desolămînt vine să renunț la ori ce bucurie, numai și numai de teama că ce va trebui să sufer. Încât prefer viață retrasă, nefericită, ca în război, cât o luptă atât de grea pentru mine totuși, când mă gîndesc că ar putea despartă, inima îmi sîngerează... nu ar fi bine să mă așteptăm, și să munici nimic, acum la Crăciun...“

— Tunete și trăsnete!... De cetească pînă în capăt aceste

la școalele de la Brașov am resolu-
o spre mulțumirea Românilor din
garia și a guvernului maghiar",
e următoarele :

"Pe agitatorii (naționaliști) din sta-
nostru i-am redus la tăcere. Desi-
și în Ungaria se va pune capăt
lățărilor răgubitoare, ceea-ce se va
îrși în interesul bunet vecinătăți și
scopu comun al popoarelor culte."

† Ioan Serbac. Ni-se trimite urmă-
trist anunt funebrel: Sibarișii, cu
ma înfrântă de derere anunțăm în nu-
nostru și al tuturor conșanțenilor, că
șit și neatațul nostru parinte, moș,
te, soeru și unchiș di Ioan Serbac, asesor
istorial, protopopol districtului de Terț,
roch în Gherța mică etc., după un morb
delurgat, suportat cu res gnațione crești-
ască și-a dat băndul și noblul seu
fi în mâinele Creatorului, mărgărit cu
Taine, în 21 Martie, în etate de 75
l, plimind în serviciul sf. Altar din șionul
măneș, ca preot devotat chemării sale
atte 49 de ani. Ceremonie funebrelă se
se săvârși în biserica parohială din Gh. ra-
șic, la 25 l. c. 11 oare din zi. Rugăți vă
pentru ell. Fie 'l țărina ușoară și memoria
necuvântată! Gherța mică, 21 Martie
1900. Paulina, Erolie, Ioan, și; Dr.
Lucaci, ginere; Elena Rodic, noră;
Antonia Serbac, preot, ca frate; Dr. Epa-
nonda Lucaci, preot; Veturia, Tertulia,
asiliv, Emiliu, Olga, Valeria, Aurelia,
Acetia Flaviu, Ioan, nepoți și nepoate.
Trimitem cele mai sincere condolețe în-
stistefi familii.

Principele Filip de Orleans cetățean
Ungariei. Foile maghiare aduc știrea
a principele Filip de Orleans, ginerele
archiducelui Iosif, este ho'ârț să se sta-
ționească permanent în Ungaria. Se știe,
dă după expulsarea lui din Franța prin-
pele își alesese ca a doua patrie Engli-
ara; soția lui însă, archiducesa Maria
rolea, — așa se zice — nu se simte
bine în Anglia neguroasă. Din această
cauza soțul ei a cumpărat un domeniu în
proprietate de Alsuth în Ungaria, unde se
stabilii pentru totdeauna.

Din diecesa Caransebeșului. Deputați
de la sinodul eparchial și diecesei Ca-
ransebeșului s'au ales: P. C. Sa di Archi-
episcopul Flaret Musta în cercul Caranse-
beșului; în cercul Valea bouului protopre-
sberal Andreiu Ghidiu; în al Mehadiel proto-
presbiteral Mihaiu Popoviciu; în al Lugo-
radului protopresbiterul Dr. George Popoviciu;
în al Ghidăului protopresbiterul Ioan Pinciu;
în al Buzășului protopresbiterul Ioan
Pinciu; în cercul Teregovei prof. dir. Dr.
Iu Olviu; în al Sătului nou protopre-
sberal Trifon Micleș; în cercul Coșavei
presbiterul George Popoviciu; în cercul

... și apoi băiatul poate să-și în fie-
re minut... Cum o și cheamă pe fata
... A... ta în vecl iubitoare Ma-
... Dumnezeu sfințel epistola a fost
... la postă chiar aici, în comuna no-

Ca mână de o furtună, baronul alergă
camera soției sale.

— Malvină, Malvină!
— Ce-i, dragă Pontius?
— Cunoști prin apropiere vre-o fată,
numele Maria?

— Da, pe fata esporalului, care ne
... la carte să îngrășăm găștele.

— Ei, ci tact din gură, Malvină întreb
... cunoști vre-o fată frumoasă, tineră?

— De ce această curiozitate, Pontius?

— O, Doamne, nu mă înțelegi! Dar'
... Da, fererul are o fată frumoasă, dar'...

— O, Marie, care să fie în stare a
... să pe băiatul nostru... Mă înțelegi acum?

... strigă baronul alergând prin cameră ca
... în cușca sa.

Bătrâna nici acum nu înțelegea toc-
... bine la ce se gândește bărbatul ei.

... ce s'au retras însă în salon și au dat
... din servitorilor ca nici în afaceri de bucă-

... să nu conturbe pe baronesă, după ce
... băiatul îi povestii cele întâmplate în camera

... băiatului, baronesă spuse hotărît și lă-
... că pe Malcolm al ei nu 'l a putut
... altă fată, decât Maria Alm, fiica ser-

Făgetulul protopresbiterul Sebastian Olariu;
în al lamului presbiterul Iosif Tămășel.

Inmormântarea lui Dumba. Sâmbăta
treacă cadavru de decedatului Nicolae Dumba
a fost așezat în sicriu și, după ce a fost
prohodit de archimandritul grecesc din Buda-
pesta, seara a fost transportat la Viena,
unde va fi înmormântat probabil mâne
(Martii), în cripta familiară de acolo.

Foamete în Canaanul unguresc. Nici
nu mai știm, pentru a cătea oră înregistrăm
știri despre miseria cumplită, ce bârtaie
în cea mai mănoasă parte a Ungariei. Din
orșul Szabadka (în Baieca) se publică ea-
răși, în toate foile ungurești știrea, că mai
multe sute de muncitori de acolo sunt gata
să piară de foame Zi de zi în grupe mari
dau năvală asupra poliției, cerând pâne ori
bani din fondul de dispoziție al orașului.
Femeile muncitoare, cu copilași în brațe și
plângând, asemenea zi de zi aleargă acolo
după a'ta'a ajutor, ca cel puțin să nu moară
de foame. Până acum vr'o 400 de muncitori
au fost ajuțorați, afară de cei mulți, cari
sunt gazduși de cuinele pentru șeraci.

O asemenea miserie ca șcum — zic foile
maghiare — n'a fost încă nici odată în ve-
știt de bogatul oraș Szabadka.

Asemenea în mândrul oraș Seghedin
vr'o 500 muncitori se mistne în miserie,
neavând absolut nici un isvor de câșig. Cu
chii cu val vr'o 260 muncitori au fost apli-
cați în lucru prin diferitele grădini ale ora-
șului. Cu toate astea, consiliul orașenesc
numai așa a mai putut în cătva să potole-
ască enorma miserie, că Vineria trecută a
impărțit între muncitori suma de 2000 co-
roane, până la începerea lucrului de pri-
măvară.

Ai auzit, Dle Komjathy? — Pâne-ș
cer conațională, nu maghiarizarea naționa-
lității!

Un deputat „liberal” cu 17 func-
țiuni. Acum, că atâta vorbă și ponos se
face în giurul incompatibilității înt o de-
putații camerei maghiare, „Alkotmány”,
orgaanul partidului popular catolic, începând
cu numărul de Vineri și sub titlul „Spî-
narea națiunii”, face pomelnii-ul deputaților
din partidul liberal, cari au funcțiuni cu
remunerată la felurite instituțiuni și în-
treprinderi din patrie. Din sumedenia celor
înșirați în numita foaie scoatem pe unul
numai, pe fruntașul deputat în partidul
liberal — Gajari Ödön, care n'are nici
mai mult, nici mai puțin decât: 17 funcțiuni
bine remunerate.

Uniunea interparlamentară Grupul
parlamentar român din uniunea interparla-
mentară a ținut ședința anunțată. S'au în-
scriș 22 de membri cari au declarat că
vor merge la conferința din Paris. Di Em.
Porumbaru, senator, fost ministru, a fost
delegat de grup să meargă la 19 August
st. n. la Bruxelles, pentru a participa la

gentului; pentru că în adevăr, această mică
vrăjitoare e mai mult decât draguță; păcat
numai, că tatăl ei nu 'l decât un simplu
sergent, ear' maică-sa — ierte-o cerul! —
pe vremuri vindea zaharicale în târgul dela
Disting!...

Baronul căzû aproape leșinat pe un
fotoliu.

— E cu puțință, Malvino, ca șirgurul
nostru copil să ne facă așa rușine? Întrebă
ca șfrit, bătrânul. Alm, care a fost un sold-
dat de treabă, pe când serviam în același
regiment, să hrănească la sinu 'l o asemenea
șerpoaică!... De sigur însă, că Malcolm li-a
căzut jertfă după ce bătrânul a părășit ar-
mata, nu 'l așa, Malvino?

— Ei, nu te intrista! Visurile din ti-
nereță nu sunt serioase. Lasă numai pe
mine, o să 'l vorbesc lui Malcolm... Acum,
că e Crăciunul, nu trebuie să ne irităm.

— O, de-ar da Cerul să 'l poți aduce
la minți pe Malcolm... Să deie D-zeu, dar'
hm... se poate însă... hm... ca băiatul
să fi făcut promisiuni fetel... și atunci...
hm... tunete și trăsnete... Un Silberlanz...
nu-și ca'că cuvântul!

— Ei bine, dar' atunci ce e de făcut,
spune-mi, pentru Dumnezeu, spune-mi,
Pontius?

(Va urma.)

adunarea biroului interparlamentar, unde
se va deșbata importantul proiect al unui
cod de drept internațional.

Timbrele postale vechi. Ministrul un-
guresc de comerț a dat o ordinațiune, în
care spune, că timbrele vechi postale au-
striace, precum și alți articuli postali vechi
de valoare, cari n'au fost scoși din uz la
1 Ianuarie a. c., vor mai pute să se folo-
sească până la 30 Septembrie st. n. 1900.
Va să zică, timbrele de epistole și cartele
postale pot fi încă folosite până la finea
lui Septembrie a. c.

Avis. Aduc la cunoștință taturor fra-
ților preoți din cercul electoral al Buzenilor,
cari doresc să susțină candidarea mea la
demnitatea de deputat sinodul eparchial,
că nu reflectez la acel mandat și prin urmare
li rog să nu susțină candidatura mea.

Iancu Ștefănușiu,
diacon ceremonial și
secretar consistorial.

O comună, care s'a lăsat de bentură.
Din părțile Tergu-Mureșului „Gazeta Tran-
silvaniei” primește îmbruratărea știrea, că
locuitorii români din comuna Tirimia-mare
încă în ziua de Baboteză a acestui an au
făcut legătură în scris, că nu vor mai be-
vinars și s'au obligat de bună voie a-șe
supune unei pedepse de 10 fl. în favorul
bisericii la cas când ar călea acest legă-
mânt. Legământul a fost subșcris de 130
capl de familie, adică de toți locuitorii ro-
mâni, afară de câțiva servitori de pe la
curți. Au trecut de atunci două luni și bravii
Români și au ținut cuvântul. Jidanul cărciu-
mar, care până aci nu-și mai încăpea în
piele de îngâmfat, ce era, a început să
umbla la colindat pe la preotul și pe la
alți fruntași ai comunei, rugându-se de
iertare, ba făcând chiar și un ofert de 160
coroane în favorul bisericii, numai ca „-
șe facă pace”. Oamenii însă sunt cuminte
că știu ei ce înseamnă „pacea” dorită de
Jidan și nici prin gând nu le trece să-ș
cesce legământul, ear Jidanul își strînge
catrăfulele ca să se ducă. De vor urma cu
hotărîrea pe această cale, fie siguri Ro-
mâni din Tirimia, că peste puțin soarta
lor va fi neasămănat mai bună și mai în-
floritoare.

Un nou vas de rășboiu al monarhiei.
Se vestește din Triest, că în curând va fi
gata — după o muncă de trei ani — cel
mai nou vas de rășboiu al marinei austro-
ungare. Numele noului vas va fi „Carol al
VI-lea”, care, cum se știe, a fost întameie-
torul marinei monarhiei. Partea cea mai
însemnată a noului vas este salonul ami-
ralului, care e în culoare albă, cu bogate
colori aurii și mobiliarii în colorii brunate
și verzi. Acest salon este împodobit cu două
admirabile tablouri istorice, amândouă opere
ale pictorului Kircher.

Logodnă princiară. O știre oficială
din Karlsruhe vestește, că principele Ma-
ximilian de Baden Vineri, în 23 l. c. s'a
logodit în Viena cu principesa Luisa Maria
de Cumberland.

Cătră d-nii învătători din tractul pro-
topr. Siria. Sub acest titlu primim următo-
arele, cari, deși ne par întârziate, din consi-
derație pentru autor le publicăm întocmai:
„Ca fost asistent la conferința D-lor
Voastre ținută în Galașa zilele trecute Vă
somez în genere, ear pe dl. Aug. Boțoc în
special în următoarele:

1) Să ne dovedești, întru-cât respectați
și corespundeți angajamentului luat în acea
conferință?

2) Dacă da, — apoi cum puteți tolera
ca în jurnale să apară pe lângă dl I Russu
Șirianel ca candidat de deputat sinodul al
acestui tract alternative, când dl Boțoc, când
dl Groșorean?

3) Dacă nu, apoi cum veți mai pute
vorbi în viitor de cinstea și autoritatea în-
vătătorului; pe care însivă o nesocotiti atâ-
de mult prin afirmativa schimbare la față
a D-lor-Voastre? — Galașa, la 25/III. n. 1900.
Bun-voitor: Traian Terabent, preot.

Din Seliște. Petru Florian, intelligen-
tul și simpaticul membru al casinei române
din Seliște, și-a strămutat locuința din Se-
liște la Bucium, primind acolo postul de
vicenotar substituit. — Îi urăm mult bine.

Vecinul.

Cine ne discreditează comerțul. Sub
acest titlu „Apărarea Națională” scrie: De
curând s'a constituit în Berlin o societate
de negustori germani cu scop de a-și apăra
interesele comerciale în țara noastră.

„Ca să se vază ce fel de firme dis-
creditează comerțul român, — zice zia-
rul „Creditul” în care găsim această infor-
mație, — și cine a silit pe marii negustori
din Germania să constituie această so-
cietate, dăm aci numele firmelor cu a că-
ror lichidare se ocupă acum această socie-
tate: M. E. Fraenkel, Hussar & Comp., Karl
Wiegandfeld, A. Horowitz, Wolf Mihalovici,
Benjamin Harovici, toți din București; apoi
Anna Wolfsohn din Iași; Gherman F., Bazar
din Craiova, N. Klapper din Bacău; Chr.
A. Heching din Sulina, I. Suchersohn din
Galați.”

Cine discreditează deci comerțul ro-
mân în străinătate? Vedeți că nici unul din
cei urmăriți de societatea berlineză nu e
român și între ei numai doi nu sunt ovreli.

Ovrei! cari prigonesc în propria no-
ștră țară pe comercianții români, cari dau
foc magazinelor spre a scăpa de faliment
și a estorca societățile de asigurare, tot ei
sunt cari prin gazetele străine se plâng de
persecuțiile noastre. După ce ne calomniază,
în fața străinilor, cine certifică aceste ca-
lomnia, dacă nu tot ei și prin propriile lor
fapte? Toate bancrutele frauduloase sunt
făcute de ovrei, după ce au avut precau-
țiunea să însinueze în străinătate, că în
general comerciantul român e necinstit

Lucrurile au mers atât de departe, în-
cât negustorii germani au fost nevoiți să
se constituie în societate spre a-și apăra
interesele lor primejduite în Țeara Române-
ască de ovrei.

Cine însă trage ponosul? Comercian-
tul român. Cine se alege cu folosul? Evreul,
care fură casele străine, spălându-și mâinile
și aruncând vina tot asupra noastră.

Eată ce miserabilă pleavă de escroci
avem în știnul nostru.

Umberto și Menelic. Inginerul Iig,
om intim al regelui Menelic, aflându se de
presinte în Roma, a declarat, că regele
șeu Menelic cu greu va pute anul acesta
să viziteze Europa, deoarece-șe afacerile in-
terne ale Abisinieii nu 'l permit să se de-
nărteze din țeară. Dacă însă totuși s'ar ho-
tărî să vină în Europa, mai întâiu ar visita
Italia, căci de mult dorește deșe să facă în
persoană cunoștința regelui Italiei.

Flota comercială a Germaniei în cei
din urmă zece ani s'a sporit în chip con-
siderabil, astfel că în această privință —
afară de cea engleză — ea a întrecut pe a-
tuturor celorlalte națiuni europene. Flota
germană pentru comerț a avut anume în
anul trecut 1223 vapoare, și 2482 corăbii,
cari poartă o povară de 2317.523 tone.
Personalul de serviciu al întregii flote se
compune din 43 144 marinari. Corăbiile ei
din portul Hamburg purtau în 1886 o po-
voară de 348 000 tone, ear' în 1899 tot
acest port avea 688 vapoare cu 767.000
tone, p'ia umare în curs de zece ani cuprin-
sul lor în tone s'a duplicat. Orașul Brema
are 225 vapoare și 139 corăbii. „Norddeu-
tscher Lloyd” singur are 62 vapoare cu
400.000 de tone.

Impăratul și teatralista. Vineria tre-
cută împăratul Wilhelm al Germaniei a în-
tâlnit în preumblarea sa pe d-șoara Amanda
Lingner, fosta artistă a teatrului curții. Cu
acest privilegiu împăratul 'l-a făcut semn să
se apropie de dînsul: 'l-a strîns mâna cu
afecțiune și a felicitat-o din incidentul iu-
bileului ei artistic. Scena a fost cu mult in-
teres privită de publicul numeros.

„Istoria Legii noue”, scrișă de Dr.
Victor Szniwelski. Tomul II: Issus ca preot.
Cu aprobarea preaveneratului Ordinariat
Metropolitan gr-cat. de Alba-Iulia și
Făgăras — Sub acest titlu a apărut în
Blaj și ni-s'a trimis uu mare volum, în
format 8° mare, care se estinde pe 321
pagini. Prețul: 3 coroane 40 fileri (4 lei)
și se poate comanda de la autorul din
Blaj. — Venitul curat al opului va fi o
contribuire la formarea unui fond pro-
vincial de salarisare a preoților și învătă-
torilor din archidieceasa Blajului.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons: Ioan Russu Șirianu.

5873. sz.
1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbiróság mint tkvi hatóság ezennel köz-
hírré teszi, hogy a „Victoria“ tak. és hit. int. aradi czég. továbbá Kauf-
mann Ignácz pankotai lakós, Singer és trsa sz.-csigeréli végrehajtatóknak
Sztóján Jakab sz.-csigeréli végrehajtást szenvedő elleni 600 frt többrend-
beli tökekövetelés és já-ul. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendel-
te, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a borosjenői kir. járásbiróság
kerületében fekvő és a sz.-csigerel községi 151 sz. tkjkbven A. I.
(302—303,) 887, 1094, 1898, 1574, 1928 hrsz. alatt foglalt ingatlanak
Sztóján Jakabot illető felerésze 561 frt, és a sz.-csigeréli 234 sz. tkjkbven
A. I. 989, 1102, 1391, 1547 és 1582¹/₂ hrsz. ingatlanak Sztóján Jaka-
bot illető felerésze 245 frtban megállapított kikáltási árban az 1900. évi
április hó 17-ik napján délelőtti 10 órakor Szőlős-Csigerél köz-égházánál
megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá
kerülni u. m.:

1.) Ha a kikáltási áron felül ígéret nem tétetik, az elárverezendő
ingatlan a kikáltási áron alul is el fog adatni.

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át,
vagyis 56 frt 10 krt és 24 frt 50krt. kpénzben, vagy az 1881. évi november hó
1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz.
107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelye-
zésével kiáltott elősmervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen
kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál és Szőlős-Csigerél, Gyarmata és
Sikula községek községi előjáróságainál megtekinthetők.

Borosjenőn a kir. járásbiróság tkvi hatósága, 1899. évi október
hó 19-én.

Bittó, kir. járásbíró.

431 1—1

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	cor. —.60 fl.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	„ 2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	„ —80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	„ 2.— „
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul	„ 4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	„ 2.50 „
8.) „Răsboiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	„ 1.20 „
Prețul „Coroanei“	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula nasc. Truția — prețul	„ 1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	„ 5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	„ 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	„ 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.